

Statsrevisorerne Dinesen og Drejsing bemærkte: Vi kunne ikke anerkende, at det foregaaende Mars Finanslov paa den Maade, som af Statsrevisorerne Høgsbro og Hørup forment, bør lægges til Grund for Revisionen, af nærværende Statsregnskab, men tro derimod at maatte fastholde, at det ifølge den midlertidige Finanslovs Indhold er Finanslovsforslaget for Maret (samt Tillægsbevillingsloven), der maa tages til Udgangspunkt, og at alle de paa dette opførte Udgifter kunne afholdes, for saa vidt de kunne betragtes som „nødvendig løbende“, kun med den Begrænsning, at Finanslovsforslagets Hovedsummer og enkelte Poster ikke overskrides, ligesom de bestaaende Statter og Afgifter kunne opkræves. Naar Høgsbro og Hørup paa enkelte Steder i Betænkningen betegnede det forelagte Finanslovsforlag som bortfaldet, kunne vi saaledes ikke tiltræde denne Betegnelse.

Ved almindelige Regler at angive, hvilke Udgifter der ere „nødvendige løbende“, tro vi ikke muligt, og den Udvikling, som i saa Henseende er givet af Statsrevisorerne Høgsbro og Hørup ovenfor, anse vi for at være dels urigtig, dels ikke tilstrækkelig udtømmende, og antage i alt Fald, at det heller ikke kan være Statsrevisorernes Pligt at indlade sig paa den Slags almindelige Undersøgelser. Derimod formene vi, at det paahviler os at udtale os om alle de enkelte Tilfælde, hvor, efter vor Anskuelse, en Afholdelse af ikke bevilgede Udgifter har fundet Sted, og maa forbeholde os vor Dom over, om Udgifterne ere „nødvendige løbende“, i hvert enkelt Tilfælde. At undersøge og prøve disse enkelte Tilfælde, anse vi for at være Statsrevisorernes Opgave, men ikke at opstille juridiske Systemer.

Endnu skal blot tilføjes, at naar det er givet, at en Udgift ikke har været bevilget ved den midlertidige Finanslov eller ved Tillægsbevillingslov, saa oplaar efter vor Betragtning det Spørgsmaal, om den ikke destomindre bør indstilles til at efterbevilges i den Form, at den passerer, eller at det udtales, at der intet haves at indvende imod den. Vi have da haft det Syn paa Sagen, at i Reglen alle de Udgifter, der vare opførte paa Finanslovsforslaget, og om hvis Nødvendighed eller Hensigtsmæssighed begge Tingene under dets Behandling og ved senere Forhandlinger have været enige, egne sig uden videre til at passere, idet Statsrevisorerne efter vor Formening ikke kunne underkende den Anskuelse, som er bleven tilkendegivet af Tingene.

Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Fogtmann, Oscar Hansen, N. S. Jensen og R. Jørgensen) optager de af Revisorerne Høgsbro og Hørup gjorte Indstillinger under efterstaaende Hovedbetragtninger. Indstillingen under Nr. 1 angaar et Beløb paa 22,601 Kr. 13 Ø., der er opført paa en ny Konto og udbetalt ifølge en Højesteretsdom af 23de Januar 1883. Højesteretsdommen er tagen til Følge, uden at der er søgt Bevilling dertil. En saadan bør imidlertid ikke undværes, da en ubevilget Konto ikke grundlovs-mæssig kan hjemles ved en Retkendelse. Flertallet mener derfor, at Indstillingen er korrekt.

Indstillingen under Nr. 2 er foranlediget ved Grev Sporneds paafaldende lange Fraværelse en congé. Paa en Forespørgsel til Ministeriet svarede, at den paagældende Embedsmand i sin Tid blev hjemkaldt for at forrette Tjeneste i Udenrigsministeriet, at man der fandt ham egnet til en Fuldmægtigplads og derfor beholdt ham, til hans Ansættelse som saadan kunde ske.

Da en saadan vedvarende Tjeneste med fast Ansættelse som Djemed maa kræve bevillingsmæssig Godkendelse, burde en saadan Afvigelse fra Finanslovens Forudsætninger være forelagt Rigdagen til Beslutning, og Indstillingen bør derfor følges.

Indstillingen under Nr. 3 angaar en Overskrivelse paa 2,769 Kr. 23 Ø. paa det fgl. Teaters Konto for Brændsel, Belysning og Rengøring. Maret forud var Kontoen overfærdet med 6,231 Kr. 89 Ø., og Statsrevisorerne bemærkte: „da der dog er nogen